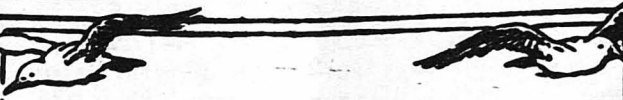

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικονομικής τριμύτια παντού» δροχιάς 4. Η απόλαυση υπερτίμησις των παρ' των Υποπρακτορείων απαγορεύεται.

Παρακαλούμε δθεν τους αγαπητούς μας αναγνώστες, δσάκις ύποπέσι εις την άντλησιν των τοιστών τι, νό

έάν θεωρηθή δημοσιεύσιμος, δημοσιεύη ύπό τ' ψευδώνυμου όπερ φέρει. Με έκτίμησιν, κ.λ.τ.

Αυστοχώς ύμωσ και τ' δικό σας ποιημάτικι δέν εινε έπιτυχός. Και νά ή απόδειξις :

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Στιστρι'ό ύδρανός μ' ένα ξυράφι κι' άνοιξ' άπότομα μού χρασιματί, πλένε ό άγγελός μού τ' χροσάφι γελάει ό Θεός μέσ' τή φωτιά.

Μην εινε όνειρο ; Όχι, άληθεια, έχθές τ'ό ένωσα μέσ' τ'ό χρο, καθώς γλικά άνάσταναν τ'ά στήθια και καταλάβαινα πώς σ' αγαπώ.

Διαβάστε Έλληνια ποιητάς, και μάλαστα πατριώτες σας, Έπαινησίους. Διαβάστε Σολωμό, Μαρκορά κ.λ.τ. Θά όητε έτσι τι εινε ή ποιησις, ή άληθειη, ή σκαβαρός, όπως λένε ποιησις — Πονεμένην Ήδην. Όπως λέει έγράψαμε και σε προηγούμενο φύλλο, άποφευγέτε, έπί τού παρόντος τούλάχιστον, νά μεταφράσετε ξένους ποιητάς. Ή μεταφρασις ξένου ποιητού δέν έινε καθόλου έθικό πρόβλημα. Πρέπει νά εινε καλής ποιητής, για νά μεταφράσ' στη γλώσσα μας ένα έξο ποιήμα, για νά τ'ό μεταφράσ' έπιτυχώς. Ίδού, τώρα, πώς απόδειξιν τών δων σας γράφαμε, ή μεταφρασις εκ μέρους σας ενός Γερμανικού ποιήματος. Ή δων μ'ας έστελεται :

ΤΡΙΑ ΖΕΥΓΗ ΚΑΙ ΕΝΑ

Αύτα έχει ό καθένας, δύο και μόνον στόμα ένα, θέλει νά παρουσηθής ; τολύ όλίγα για νά πής ! τολλά νά έχης άκουσιμένα. Μάτια έχει ό καθένας δύο και στόμα έχει ένα.

γι' αυτό μη παραφευγής, τολλά νά βλέπης και τολλά νά έχης σιωπημένα ! Χείρα έχει ό καθένας δύο και στόμα έχει ένα, μάθε καλά νά τ'ό σκεπθής τα δύο για νά εργάζωνται νά τρώγ' μόνον ένα.

Αιστών, τ'ό ποιήμα αυτό τίθανον νά εινε ένα μικρό άριστοέργημα στη Γερμανική γλώσσα, στο πρωτότυπο. Έτσι όμως καθός τ'ό μεταφράσει, σιστηθ' δεσποινίς, τ'ό άλλάδατε — κατά τ'ό κοινώς λεγόμενον — τον άδόαστον. Υπάρχουν περιήμιες Έλληνικής μεταφρασις ξένων τραγουδιών. Διαβάστε τις, και θά όητε πώς έγινε δίκρη. Τις μεταφρασις αυτές, τις π'ό καλές μάλαστα, τις έχουν φιλοσοφεί καλοί Έλληνες ποιητάς — Ν. Α. Σ., κορυζέ (Πάτρος). Μ'ας γράφετε στην φιλική έπιστολή σας :

«Προσφιλέσ μου «Μπουκέτο», Έπειτα από τολλούς άναγνώστες, μου είχαν την τύχη νά ίδουν τις φαντασιοληξίς τους δημοσιεύσιμες, βρεβιας φαντασιοληξίς, διότι ή ποιήσις δέν εινε τ'ό αντισημηκά μας τραγουδιό, έπιπώς και έγώ νά συνδώς τον πόνο της καρδιάς μου με τέσσερον στίχοις :

«Έρηλάσατε, φίλε κύριε, δόξαν Μελασιώτη και Ταρκασιώτου ; Ήσαν και αυτό ποιητάι και κορυζέ συνάμα. Έκείριαν και έστιγογραφούν. Μά, άλλοι μόνον τ'ό ποιήμα στο όποιον έξουθέσαστε τον πόνο της καρδιάς σας, δέν εινε καλό. Και Ίδού αυτό :

Όλίγα ημεριένα τριαντάφυλλα τής πονεμένης καρδιάς μου πρημαμένα όλίγα λόγια συνδιάζουν τον ξροτά μου με φλόγες προτωτόρες. Τήν πονεμένη μου καρδιά ό πόνοσ μόνον τήν δροσίζει, τ'όν τήν άγαπημένη μου αυτός, μέσα μου άπεικονίζει.

Και σέν ένδημιόμια, ώ γλυκεριά, άφου σε έχω μέσα εις τήν καρδιά μου [Λισ], και δι' αυτό ό άμωρος θρονώ βαθεία από τ'ά πλάγικια μου. Και από τών θροίνω τον πολύ ώ χροσιή μου άγάπη, ή γλώσσα μου παρολογεί ένώ δροσίζεται με τ' άμωροσ μ'όδωρο [δάρκιο.

μας τ'ό αναφέρουν άμωροσ.

Ή ύπό τών άναγνωστών μας άποστελλομένη συνεργασία και μη συνδουομένη ύπό δικαιωμάτων χροσέως εκ δροχιών πέντε εις γροσιματό σμα, δέν λαμβάνεται ύπ' όυνν.

Πολύ άναγνώσταί μας μ'ας γράφουν ότι έπιθυμοί νά προσηθειθών τ'ας έκδόσεις μας και νά έγγραφοί συνδρομητά των περιοδικών μας, άλλα δυσκολευόνται εις τήν έκδοσιν έπιταγών. Για νά τούς διευκολύνουμε σχετικώς, τούς πληροφοροίμεν ότι, δεχόμεθα τ'ό άντίμισθον τών συνδρομών, φύλλων, βιβλίων, Ήμερολογίων κ.λ.τ. εις γροσιματό σμα ή κινητά χαρτόσμα, οιασδήποτε τιμήσ.

Δ. Κ. Α. Μπαμπίλην και Γ. Μητρώε ν. Τα ποιήματά σας καλά και δημοσιεύσιμα. — Τάσον. Τ'ό ποιήμα σας όχι καλό, άυστοχώς, παρ' τ'ό τραγικό πρόβλημα θέμα του. — Γ. Νούτσον. Ένταύθα. Μ'ας στέλνετε τ'ό παρακάτω ποιήμα :

Άσιολόγητο για μέσ κι' άγαπητό «Μπουκέτο», σοφ' στέλο πρώτο γράμμα μου μα από γράμμα σέκο. Δέν ήμα όνωσ και φροχός τήποτα δέν μου λίρη, μα έγω από έρωτα στο στήθος κάπια λίρη. Άγάπια και άγαπώ και θά τήν άγαπάω, ό λόσιος ότι θέλησ άς πη έγώ δέν τ'ό κίτα.

Δημοσιεύσεται τ'ό όπισθεν ώρωσ τραγοιδίη ήνα άριερωσιώνω όλο στο Κατηνάζη. Σε άλλη μου έπιστολή θά σας ταχιδοίησ τ'ό ποθητό σας τήληρο νά σας ειχαριστήσω. Νά μ' άπαντήσασ έπί τ'ό γνώριή θά ηορησάσιν γιατ'ά δπου σας έγραψα, δέν πρήτ'ά νά θημιόσεται.

Και μ'ας γράφετε σχετικώς και τήν άκόλουθη έπιστολή : «Αγαπώ μου «Μπουκέτο», μην πάρεται ός βίσην τ'ό πρώτο μου λίρη, τ'ό όπ'όν έγραφα πρός χείρισ σου δε ζήτηρον έπιστολή σοφ' κόνο γνωστον ότι έντός τ'ό τεταδιόν μου βρισκοίται περίου και 40 διάφορα πύματα τ'ά όια γρόφο έπηρεασιμένω γεγονότα και περιστασιά. Λιτών έντός τής έπιστολής μου σας έσολίζω και τ'ό δροχιον γραμματοσμου διά τ'ά ζήριτα του παρλιέριος πύματος και σας παρλιέρι άποσ πάνω σ' αυτό όπως μ'α καταποσίσει στούς νόμους τής πύσεως, άλλα σας παρακαλώ όπωσ και άξερουν ήν τήρη κρητή νά τ'ό δημοσιεύσειτε διότι ήπάχρη κάποισ λόγος και έν τ'όν ήτέρον σας ζήτο αγνώστω διά τή άνορηθογραφημένη έπιστολήν μου διότι περισσώτερα δέν γνωρίζω. Μετά πάσης άγάπης», κ.λ.τ.

Άλλά, φίλε κύριε, τ'ό ποιήμα σας δέν εινε καθόλου καλό. Κι' άν τ'ό δημοσιεύσουμε συνάμα τι θά κερδίσει ; Τ'ό «Κατινίκιόν» σας δέν θά αγνηθ' ή. Τ'ά «Κατινίκια» τ'ά σγινυοντά τ'ά καλά κι' έμπνευόμενα ποιήματα. Υπάρχουν, μάλαστα — σεδ ! — και τ'ά «Κατινίκια» τ'ά όποια σόδλους σγινυοντά με τ'όσ σίχους. Τ'ά σγινυεί, περισσώτερον ήτε ποιήσεως, τ'ό γράμμα. Έτσι έινε πλοσιμένες σπές ή άθλιες γυναικες. Λαφιά ! Πάντως, για νά μη σας χαλάσουμε τήν έρωτική σας μενέτρα, Ίδού τ'ό πρός «Κατινίκιόν» ποιήμα σας κι' ό Θεός «Έρωσ βοηθός και μενέτρα. Ίδού τ'ό πρός «Κατινίκιόν» ποιήμα σας κι' ό Θεός

ΔΑΚΡΥΖΟΝΤΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΟΥ

Δακρυζοντα τα ματια μου από τη στεναχώρια γιατι άλλη το θέλιον και ζοίμαι τόρα χροία. Δέν πέρασε πολλήσ κροθός τ'ό χροσιόσ νά νιώσει, και τότα ήμα βέβωσ πρός θά τ'ό μετανιώσει. Τήν περασιμένη μας ζωή πάλη θά τήν ποθήσει νά αυηζοίμαι ξανά μαζή πάλη θά τ'ό ζήρησι. Μά τότα πιά θάνα άογιά από νά τ'ό ζήρησι, τήν περασιμένη μας ζωή πάλη νά άποκωπήσει.

«Εσπερον, Σάμην (Κεφαλληνία). Μ'ας γράφετε στην έπιστολή σας :

«Κύριε Διευθυντά, Σ'ας παρακαλώ πολύ όπως τ'ό έντιμώμενον δοσιμίων μου κρητή, και

ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ
Όλα αι κομψαί Κυρίαί των Αθηνών αγοράζουν μόνον τα καλλυντικά
"Ράδιουμ,,
των Ιατρικων εργαστηριων της Ιατρού
ΧΡΥΣΟΥΛΑΣ ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΟΥ
Πώλησις και οδηγία—δδός Καραγεωργη Σερβίας 8. Τηλέφ. 21566.

Ίωάννη Λουκάκη, μαθητή Λυκείου, Άγιου Νικολάου Ακαδημίας Κρήτης, Γ. Κερασιώτη Τρικκαλά, Ι. Βλαγγουλιού, Α' άστυνομικόν τιμήμα, Μυτιλήνην, Τσίσιαν Τσίτσι Λάρισσον. Τα θέλιτα σας δέν κερδίζου. Έκαμάτε νά εις τ'ό αϊώνωσ λάθος. Κάθε δελτιών, ήλη καθή, ίσχυεί για τήν κληροσική τή δική του και για καμιά άλλη. Γι' αυτό δέ κρηθός άριθμοίονται και τ'ά θέλιτα και ή κληροσείσις. — Γ. Παγούαδον, Πάτρος. Στείλετε τ'ά νά τ'ά Ίδουσι. Θά τ'ά έκτιμησοίμε άσολόγως τ'ό περιεγομώσ του. — Πέτρον Γ., Ένταύθα. Μ'ας γράφετε ότι θά θέλατε νά εθεβάσειτε τον «Φόουσε» τού Γκαίτε, έπειθ' όσ κίνησε τ'ό ένδιωφίρον ή δημοσιουομένη στο «Μπουκέτο» διασκευή του. Ναί, άσολάως, πρέπει νά τον διαβάσειτε. Δέν μπορεί νά έννοηθ' ήωρημένωσ άθροισμα, που νά μην έχη διαβάσει τών «Φόουσε». Μεταφρασις ύπαρχουν πολύ καλές στη γλώσσα μας ; Τού Χατζόπουλου, τού Προβεγγέλιου και τού Στρατήγη. — Σ. Δ. Έμμανουήλ. Τ'ό πεποσργούδωσ σας όχι έπιτυχός. Πελοκινών... — Μ. Ελευκιάδω. Ένταύθα. Στείλατέ μας, σας παρακαλώ, τήν νέα σας διαδούσην.